

Недей да се връщаш
само защото те чакам
и душата ми съхне
като несметена есенна шума!

И защото без тебе
нито се съмва,
нито луната изгрява,
студено е лятото,
суров е във фурните хляба.

Щурче зад камината
отдавна не пее.

През зимата
сняг не вали.

Нито напролет
цъфват дървета.

И житата не зреят.
Само бурени в тях избуяват.

А една опърпана врана
/ тя откъде се е взела?/
стръвно кълве под прозореца
трохите от мойта любов разпиляна.